

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, by bezwzględne obowiązki zachowania poufności, które spoczywają na organach krajowych sprawujących nadzór nad przedsiębiorstwami usług finansowych i oparte są na właściwych aktach prawa Unii (dyrektywy 2004/109/WE ⁽¹⁾, 2006/48/WE ⁽²⁾ i 2009/65/WE ⁽³⁾) odpowiednio przetransponowanych do prawa krajowego, tak jak to miało miejsce w Republice Federalnej Niemiec w drodze § 9 Kreditwesengesetz i § 8 Wertpapierhandelsgesetz, mogły zostać zablokowane przez zastosowanie i wykładnię krajowego przepisu procesowego takiego jak § 99 Verwaltungsgerichtsordnung?
- 2) Czy organ nadzoru taki jak niemiecki Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht może powołać się wobec osoby, która na podstawie niemieckiej Informationsfreiheitsgesetz wniosła do niego o dostęp do informacji dotyczących konkretnego podmiotu świadczącego usługi finansowe, również wtedy na spoczywające na nim między innymi na podstawie prawa Unii obowiązki zachowania poufności unormowane w § 9 Kreditwesengesetz i § 8 Wertpapierhandelsgesetz, gdy istota koncepcji działalności spółki, która oferowała usługi finansowe, ale w międzyczasie została rozwiązana wskutek upadłości i znajduje się w likwidacji, polegała na oszustwie inwestycyjnym na szeroką skalę i świadomym szkodzeniu inwestorom, a osoby odpowiedzialne za tą spółkę zostały skazane prawomocnie na wieloletnie kary pozbawienia wolności?

-
- (¹) Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390, s. 38).
- (²) Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 177, s. 1).
- (³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302, s. 32).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 26 marca 2013 r. — Nickel & Goeldner Spedition GmbH przeciwko Kintra UAB w likwidacji

(Sprawa C-157/13)

(2013/C 156/36)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Nickel & Goeldner Spedition GmbH

Strona pozwana w postępowaniu kasacyjnym: Kintra UAB w likwidacji

Pytania prejudycjalne

- 1) W przypadku wytoczenia powództwa przez syndyka masy upadłości, działającego w interesie ogółu wierzycieli przedsiębiorstwa i zmierzającego do przywrócenia wypłacalności przedsiębiorstwa i powiększenia wartości aktywów przedsiębiorstwa w upadłości tak, by roszczenia wierzycieli zostały zaspokojone w możliwie największej liczbie — podczas gdy, co należy odnotować, do tego samego rezultatu zmierzają przykładowo powództwa syndyka masy upadłości o uznanie czynności za bezskuteczną (skarga pauliańska), które zostały uznane za ściśle związane z postępowaniem upadłościowym — i zważywszy na fakt, że w niniejszej sprawie żądanie zapłaty należności za wykonany międzynarodowy przewóz towarów jest oparte na konwencji CMR i litewskim kodeksie cywilnym (ogólnych przepisach prawa cywilnego), czy powództwo takie należy uznać za ściśle związane (związkiem bezpośrednim) z postępowaniem upadłościowym skarżącej, czy właściwość do jego rozpoznania należy określać na zasadach rozporządzenia nr 1346/2000 ⁽¹⁾ i czy mieści się ono w zakresie wyjątku od zastosowania rozporządzenia nr 44/2001 ⁽²⁾?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, Lietuvos aukščiausiasis teismas wnosi do Trybunału o wyjaśnienie, czy jeżeli sporne zobowiązanie (zobowiązanie strony pozwanej, oparte na niewłaściwym wykonaniu jej zobowiązań umownych, do zapłaty na rzecz skarżącej będącej w upadłości należności i odsetek za zwłokę z tytułu międzynarodowego przewozu towarów) powstało przed wszczęciem wobec skarżącej postępowania upadłościowego, zastosowanie znajduje art. 44 ust. 3 lit. a) rozporządzenia nr 1346/2000, a na jego podstawie rozporządzenie to nie stosuje się, ponieważ właściwość do rozpoznania sprawy określa się zgodnie z art. 31 konwencji CMR, jako z postanowieniem konwencji szczególnej?

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze i ujęcia rozpatrywanego sporu w zakresie zastosowania rozporządzenia nr 44/2001, Lietuvos aukščiausiasis teismas wnosi do Trybunału o wyjaśnienie, czy w niniejszym przypadku należy przyjąć, że zważywszy na to, iż art. 31 ust. 1 konwencji CMR i art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 nie stoją z sobą w sprzeczności, wskutek ujęcia spornych stosunków prawnych w zakresie konwencji CMR (konwencji szczególnej), w celu określenia, sądy którego państwa członkowskiego są właściwe do rozpoznania rozpatrywanego powództwa, należy zastosować reguły prawne zawarte w art. 31 konwencji CMR, o ile reguły

prawne zawarte w art. 31 ust. 1 konwencji CMR nie prowadzą do rezultatów mniej korzystnych dla należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego i są wystarczająco jasne i precyzyjne?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije w dniu 29 marca 2013 r. — Damijan Vnuk przeciwko Zavarovalnica Triglav d.d.

(Sprawa C-162/13)

(2013/C 156/37)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Damijan Vnuk

Strona pozwana: Zavarovalnica Triglav d.d.

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie „użytkownika pojazdu” w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. (¹) w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono okoliczności niniejszego przypadku — w którym ubezpieczony przez stronę pozwaną uderzył traktorem z przyczepą w drabinę, na której stał skarżący w czasie zbierania siana w belach w pomieszczeniu gospodarczym — z tego powodu, iż zdarzenie nie miało miejsca w kontekście ruchu drogowego?

(¹) Dz.U. L 103, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil Constitutionnel (Francja) w dniu 4 kwietnia 2013 r. — Jeremy F. przeciwko Premier ministre

(Sprawa C-168/13)

(2013/C 156/38)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil Constitutionnel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jeremy F..

Strona pozwana: Premier ministre

Pytania prejudycjalne

Czy art. 27 i 28 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwa członkowskie środka zaskarżenia zawieszającego wykonanie orzeczenia organu sądowego, który w terminie 30 dni od otrzymania wniosku orzeka bądź o wyrażeniu zgody na ściganie, skazanie lub zatrzymanie osoby w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub środka zapobiegawczego związanego z pozbawieniem wolności za przestępstwo popełnione przed jej przekazaniem na podstawie europejskiego nakazu aresztowania, inne niż to, które uzasadniało jej przekazanie, bądź na przekazanie osoby państwu członkowskiemu innemu niż wykonujące państwo członkowskie na podstawie europejskiego nakazu aresztowania wydanego w związku z przestępstwem popełnionym przed jej przekazaniem?

(¹) Dz.U. L 190, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 28 marca 2013 r. — MTÜ Liivimaa Lihaveis przeciwko Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee

(Sprawa C-175/13)

(2013/C 156/39)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MTÜ Liivimaa Lihaveis

Strona pozwana: Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee (komitet monitorujący programu estońsko-łotewskiego na lata 2007–2013)

Uczestnik postępowania: Ministerstwo spraw wewnętrznych Estonii

Pytania prejudycjalne

2.1. Czy państwa członkowskie, które biorą udział w programie estońsko-łotewskim na lata 2007–2013, przy powołaniu komitetu monitorującego, o którym mowa w art.